

И така кой-то ся призира въ всичко, что може да ся случи за прѣспирнь между хора-та, на разглядва и распытва что е право или криво та наряжда законы, той — *законодатель-тъ* — наистинѣ работи и глѣда еднѣ работѣ, тврьдѣ полезнѣ за общество-то.

Нѣ съ това не ся свръшия всичко: трѣбува и такъвъ чловѣкъ, кой-то отъ еднѣ странѣ да глѣда что казва законъ-тъ, а отъ другѣ странѣ какъ ся е случила и каква е распра-та, и кой-то глѣда на неѣ равнодушно, зачто-то не чяка отъ неѣ нѣчто та не може и да ся замае и заслѣпи, както може да ся занесѣтъ и заслѣпять скарани-ти; трѣбува, казвамъ, такъвъ чловѣкъ, кой-то да отсѣди и отсѣче кое е по закона право; а такъвъ чловѣкъ — *сѣдѣя* — е много потрѣбенъ и полезенъ на чловѣческо-то общество.

Да нѣмаше кой да тя пази и брани отъ лошы хора, тыи можяше да тя оберѣтъ, да тя окрадѣтъ, па, пази Боже, и да тя убиѣтъ: а такыва пазачие и бранителнѣ, кои-то сѣ поставени да ни пазять живота и имота, много сѣ потрѣбни.

Книжевни-ти и учени-ти, какво-то писателе-ти, учителе-ти, сзѣщенници-ти и духовници-ти, кои-то учять свѣта по книгѣ или съ думы за да го направять по-добъръ, по-умень, и кои-то требять и искоренявать суевѣрія-та и прѣдрасѣждѣцы-ты та показвать на хора-та какъ по-лесно и по-добрѣ да ся поминувать, такыва хора, казвамъ, много голѣмо, тврьдѣ голѣмо добро правять, зачто-то го правять повече за душы-тѣ ни, а тя е много по-горня отъ тѣло-то ни. Такыва учени много ся трудять и работять, зачто-то трѣбува много да си блѣскають главѣ-тѣ доклѣ ся научять и станѣтъ врьдни да учять и другы.

И така вси тѣя, за кои-то до сега приказахмы,